

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

14. évfolyam 8. szám - az Úr 2013. évének augusztus havában

Hit Éve 11. – Ferenc pápa Úrangyala alkalmával megosztott gondolatai

E hónapban érdemes pár gondolatot kiragadni a Szentatya Úrangyala imához fűzött gondolataiból.

Március 17-én, első nyilvános imádságán kiemelte, hogy a házasságtörő asszonyt Jézus megmentette a halálos ítélettől. Magatartása: nem érezzük szavában a megvetést, az ítélezést; csak a szeretet, az irgalom szavait halljuk, melyek a megtérésre szólítanak. Isten arca egy irgalmas Atyáé, aki türelmes. Gondolatok-e már Isten türelmére, amellyel mindannyiunk iránt van? Ez az ő irgalmassága. Egy kis irgalmasság kevésbé hideggé és igazságosabbá teszi a világot. Szükség van rá, hogy jól megértsük Isten irgalmasságát, ezt az irgalmas atyát, akinek olyan nagy a türelme. A bölcsesség, amit a Szentlélek ad: a belső bölcsesség az isteni irgalmasságról. Ne feledjük el: Isten soha nem fárad bele, hogy megbocsásson, soha! Az a probléma, hogy mi fáradunk el, hogy bocsánatot kérjünk. (forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír)

Május 28-án utalt azok fájdalmára, akiket a maffia használ ki és tesz rabszolgává az illegális munka, prostitúció, a sokféle társadalmi nyomás révén. "Imádkozzunk az Úrhoz, hogy térítse meg ezeknek a személyeknek a szívét, hogy a maffiózók megtérjenek Istenhez!" – „A mi Istenünk nem egyfajta 'spray', hanem konkrét valóság, ... neve van: „Isten a szeretet”. Az Atya szeretete, amely minden élet kezdetét jelenti; a Fiú szeretete, aki meghal a kereszten és feltámad; a Lélek szeretete, aki megújítja az embert és a világot. Megtanít bennünket szeretni, hogy másoknak adjuk életünket."

Június 17-én a Pápa Szűz Máriához fordult, oltalmába bízott és anyai védelmébe ajánlott minden emberi életet, különösen is a legtörékenyebbet, a legvédtelenebbet és legveszélyeztetettebbet.

Június 30-án kiemelte, hogy „Jézus szilárdan eltökélte, hogy megkezdje útját Jeruzsálem felé” (9,51), ahol meg kell halnia, fel kell támadnia. Megmondja, hogy akik követni akarják őt, ne legyen biztos otthonuk, tudjanak elszakadni a családi kötelékektől, ne engedjenek a múlt iránti nosztalgiának. Neki is volt lelkiismerete meghallani az Atya hangját, követni őt. Földi életében nem volt „távvezérelve”. Ő volt a megtestesült Ige,... aki élete egy bizonyos pontján szilárd döntést hozott, az Atya iránti engedelmisségben, A lelkiismeret az igazság, a jó hallgatásának, az Isten hallgatásának benső tere! A Vele való bensőséges kapcsolat helye a szívemhez szól, és segít megérteni az utat, amit meg kell járnom. Előre kell menni és hűnek maradni.

A július 14-i jézusi példázatban a samaritánus jószívű, nagylelkű, megteszi Isten akaratát, aki irgalmasságot akar (Mk 12,33). Ő meg tudja érteni nyomorúságainkat, nehézségeinket, bűneinket. Mindenkinek az irgalmas szívet adja! A samaritánus Isten

irgalmasságát utánozza. Az orvosokat, ápolókat, mindazokat, akik kórházakban és betegotthonokban dolgoznak, ugyanez a lelkület hassa át - kérte a Pápa.

Július 22-én felhívta a figyelmet a fiatalok találkozójára: „E hét főszereplői a fiatalok lesznek. Hallani akarják Jézus hangját, kérdéseikre válaszát: Uram, mit kell tennem életemmel? Melyik az én utam? Ajánljuk a Boldogságos Szűz Mária közbenjárásába ezeket a kérdéseket.

Pető István atya

(forrás: www.magyarokurir.hu)

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban egy gyermek, **Bottyán** részesült a keresztség szentségében templomunkban, és volt egy hozzánk tartozó temetés is, **Szilágyi Tibor** testvérünket temettük.

Augusztus utolsó vasárnapján, 25-én az ifjúsági szentmisében hálát adunk a föld terméséért, este 5 órától pedig hittanos toborzót tartunk a templomkertben.

Szeptember 1-én 9 órára, Veni Sancte-ra várjuk a diákokat, hittanosainkat.

Szeretettel gratulálunk képviselőtestületünk tagjának, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Könyv- és Levéltára vezetőjének, **Takács Józsefnek**, aki Podmaniczky-díjat kapott, mint az ország egyetlen toronyóra kutatója. Az elismerést olyan magánszemélyek és közösségek kaphatják, akik foglalkozásuktól, munkahelyi kötelezettségüktől függetlenül, vagy azt jelentősen túlteljesítve a legtöbbet tették épített és természeti környezetünk, kulturális örökségünk értékeinek védelmében. Takács József közel 25 éve foglalkozik toronyórák történetének kutatásával, és ami meglepő, tudomása szerint az ország egyetlen toronyóra kutatója.

Hittanos tábor

2013.07.15-én indultunk reggel menetrendszerinti vonattal és busszal

Bélapátfalvára. Egy motelben volt a szállásunk. Miután elhelyezkedtünk a szobákban, elmentünk sétálni az erdőbe, ott a kisebbek számháborúztak. Utána visszamentünk a motelbe, vacsoráztunk, az otthonról hozott szendvicseket ettük meg. Vacsora után még játszottunk - névismerkedőset, majd ment mindenki a szobájába és 10 órakor el kellett volna csendesednünk. Másnap reggel 8 órakor volt ébresztő és 9 órakor reggeli, András atya specialitása, a „kenőcs” volt a fő menü. Reggeli után a Bélkő-nyakhoz másztunk fel.

Délután a szálláson szabad foglalkozás volt vacsoráig, vacsora után még a társalgóban lehetett beszélgetni 10 óráig. Kirándultunk Szilvászváradra is, aki akart felment a barlangba, aki nem akart, az ottmaradt egy tisztáson megvárni a többieket. Voltunk gyalog Szarvaskőn, volt, aki visszafele is gyalog ment, de néhányan busszal. Egy nagyobb túra során felmáztunk egészen a Bélkő tetejére, az jó fárasztó volt, de megérte. Minden nap volt szentmise, hol az apátsági templomban, hol a kirándulás során szabadterén. Fagyiztunk is néhányszor, mindenki nagy öröme. Köszönjük a kísérőknek, András atyának, Vasas Jánosnak és Sólyom Ildikónak, hogy elvittek minket!

Vasas Eszter

15 éves lett a templomunk

Azok a gyermekek, akik templomunk felszentelésekor születtek, már középiskolás serdülők. Egy templom életkorát viszont nem években mérik. Sok áll ma is teljes pompájában, ifjúként, amelyiknek az építése is tovább tartott 15 évnél.

A templomok is születnek, serdülnek, felnőnek, megöregednek, és meghalnak, de nem akkor születnek meg igazán, amikor a munkások befejezik az utolsó simításokat az épületen, hanem akkor, amikor eltölti őket a Lélek, és a hívek imádsága, és akkor öregszenek meg, amikor az imák elmaradoznak, elhalkulnak. A végén pedig nem is marad senki, aki imádkozna a falak közt. Ez a templom halála. A Szent Család plébániatemplom pajkos kisgyerek volt még pár éve is. Talán már érettebb korba lépett azóta, az egykor hangos ifjúságnak már a gyermekei hangoskodnak a vasárnapi miséken, de éppen a gyermekek hangja jelzi, hogy felnövekvőben van egy új generáció, amelyik nem fogja hagyni, hogy a köveknek kelljen kiáltani helyettük.

Utitárs

Nyáron sokan elutaztak a közösségünkből, és ismét megtapasztalhatták, hogy a keresztény ember mindenütt otthon van, mert mindenhol vele van az, amire (akire) a leginkább szüksége lehet; egy kedves ismerős, ahogy Mikszáth Kálmán írja a Szent Péter esernyője című könyvében:

„Milyen szerencse az emberiségre ez a Jézus, ez az Isten, aki ember volt. Az Istenről nem tudom, milyen, a Jézusról tudom. A Jézus ösmerősöm, és mindenkinek ösmerőse. Tudom, mit csinált, tudom, hogy gondolkozott, még az arcát is ösmerem. Nem az tölti el lelkemet megnyugvással, hogy ő uram nekem, de az, hogy ismerősöm.

Kétezer évnek előtte élt ezen a földön egy ismerősöm, milyen világokat összekapcsoló gondolat! Az akkori emberekből és az utánok valókból is por lett, a porból fű lett, a fűből tudja Isten, mi lett, de ő, az én ismerősöm, mindig élt, mindig volt és mindig lesz.

Ha elutazom messze, idegen országokba, idegen népek közé, az arcok mások, az állatok is mások, a füvek is mások, az ég is más, minden más, már azt kell hinnem, kietlen, megborzasztó elhagyatottságomban és magányomban, hogy nem is ezen a világon vagyok többé, mikor egyszerre valamely emberlakta telep szélén elémbe bukkan egy kereszt és azon egy sebektől vérző pléhember, az én ismerősöm.”

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Aug. 18. (Évközi 20. vasárnap): Almási család

Aug. 25. (Évközi 21. vasárnap): Ifjúság

Szept. 1. (Évközi 22. vasárnap): Nyugdíjasok

Szept. 8. (Évközi 23. vasárnap): Pallag család

Egy a hónap szentjei közül: Szent Pammachius hitvalló

A római nemes Pammachius a Furiusok főrangú nemzetségéből származott, akik régóta a szenátus tagjai voltak. Az életéről és tevékenységéről szóló lényeges közléseket egykori iskolatársának, Szent Jeromosnak köszönhetjük. Pammachius konzuli és prokonzuli tisztséget is viselt. Jeromos több művét neki ajánlotta. Paulina, Pammachius hitvese Szent Paula lánya, Szent Eusztochium nővére volt, az özvegy Szent Marcella pedig Pammachius unokahúga. Ezek az előkelő római nők buzgón követték a Szent Jeromos által hirdetett szerzetesi aszkézis eszményét. Amikor 395-ben Paulina meghalt, Pammachius leegyszerűsítette életmódját: a közönséges ember jelentéktelen tunikáját viselte, nagy vagyonát jótékony célokra fordította. Jeromos ezért a szegények kincstárnokának és a rászorulóknak barátjának nevezte. Rangtársainak nem tetszett ez az életmód, az akkori rómaiak furcsállták, viszont Nolai Szent Paulinus és Jeromos csodálták. Pammachius Ostiában egy nagy menedékhelyet emelt, a római Mons Caelsiuson pedig bazilikát építtetett. Állást foglalt az Egyház belső küzdelmeiben is, és folytonosan elkötelezte magát az ortodoxia mellett. Numídiái birtokain a donatizmus eretnekségét támogató parasztokat okos intelmeivel sikerült visszavezetnie a katolikus Egyházba. Pammachius feltehetően a nyugati gótok római betörésének idején (409/410) halt meg.

Liszkócziné Petrik Anita

Szép gondolat

Miközben mosogatsz, imádkozz! Adj hálát a mosogatni való tányérokért, hiszen ez azt jelenti, hogy volt bennük étel, hogy tápláltál valakit, hogy szeretettel gondoskodtál valakiről: főztél, és asztalt terítettél. Képzeld el, hány ember van a földön, akinek nincs mit elmosnia, vagy nincs kinek megterítenie...

Paulo Coelho

Gyerekszáj

Tavaly történt, hogy ünnepeltük apósom születésnapját. A 3 éves kisfiam megkérdezte:

- Tata, te hány éves vagy?

- 64.

Kisfiamnak kikerekedik a szeme, és csodálkozva megszólal:

- Úúú, az nagyon sok! Akkor te még ismerted Jézust?

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

Hittanórán:

- Meddig volt Ádám és Éva a Paradicsomban? - kérdezi a tanító néni.

- Őszig - feleli Nórika.

- Miért éppen őszig? - kérdezi a meglepődött tanító néni.

- Mert az alma akkor érik.